

[Ole Henriksen]

ne forventes at flytte ud til nye behandlingssteder.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Som hr. Ole Henriksen formentlig har lagt mærke til, har jeg netop svaret fru Margit Hansen. Hr. Ole Henriksen berører imidlertid også spørgsmålet om den kommende udlægning af særfor sorgen. Lovforslag herom er endnu ikke forelagt for folketinget, men det kan oplyses, at Fysiurgisk Hospital i Hornbæk vil være omfattet af den almindelige udlægning af særfor sorg, altså være en del af denne. Det er det, vi skal diskutere på et senere tidspunkt.

Såfremt man vedtager dette forslag i folketinget, vil hospitalet, hvis man på dette tidspunkt fortsat varetager fysiurgisk sygehusbehandling, fra 1. januar 1980 blive et privat sygehus – jeg siger »hvis« – mens det hidtil har været en privat særfor sorgsinstitution under Samfundet og Hjemmet for Vanføre. Sagt på en anden måde har staten, altså socialministeriet, hidtil ydet fuld underskudsdekning. Når hospitalet bliver privat sygehus, vil de indlæggende amtskommuner skulle betale den fulde udgift for patientbehandlingen, men regeringen har allerede nu taget sagen op for at være fuldstændig sikker på – jeg vil gerne understrege endnu en gang: fuldstændig sikker på – at alle de patientgrupper, der nu behandles på Hornbæk, også i fremtiden sikres fuldt ud den samme behandlingsmulighed som hidtil, og det er vel nok det væsentlige.

Ole Henriksen (SF):

Jeg skal takke ministeren for svaret og først erkende, at det er klart, at de to spørgsmål kan overlappe hinanden og også gør det i en vis udstrækning. Men forskellen er jo nok, at vi i forbindelse med det foregående spørgsmål fik en redegørelse om, hvad man havde tænkt sig at gøre, hvis man nedlagde hospitalet i Hornbæk, mens mit eget spørgsmål gik på, om ministeren ville sikre, at det forblev, som det var i Hornbæk, med denne centrale behandling af disse mennesker.

Jeg vil da godt lige stille følgende tillægs spørgsmål: er det ikke ministerens opfattelse, at det vil være meget bekymrende, om den specialbehandling, som ydes på et sådant centralt hospital, bliver lagt ud i de forskelli-

ge amter, og vil det ikke være sådan, at man må forudse en forringelse af genoptræningen?

Jeg forstår heller ikke rigtig det svar, ministeren gav, om, at det ikke mere skulle være dem, der havde almindelige fysiurgiske lidelser, der skulle derop, men at de skulle flyttes ud i amterne. Jeg ved ikke nok til at kunne sige, om det kan klares ude i amterne, men jeg tror ikke, at den specialviden, som er opbygget på dette hospital, vil kunne lægges ud i amterne.

Det, som vel også hører med i billedet, er, at der er så stor usikkerhed allerede om dette hospital, at man kan forudse, at de eksperter, der er der, allerede nu begynder at søge væk fra hospitalet, og det mener jeg man bør forsøge at undgå ved at sige, at dette hospital skal fortsætte på de betingelser, som det kører på nu.

Indenrigsministeren (Egon Jensen):

Hvis man altid var i stand til at være så skråsikker, som hr. Ole Henriksen er, ville det i og for sig være dejligt.

Jeg ville være dybt bekymret, hvis patienter fra Hornbæk blev bragt ud til amtskommunerne til behandling, når det drejer sig om dem, der skal have specialistbehandling, men det er der slet ikke tale om. Det, jeg talte om, var de 14 ud af de 78, der havde almindelige fysiurgiske sygdomme. Det var dem, der lige så godt kunne behandles i amtskommunerne. De, der skal have specialistbehandling, kan på ingen måde behandles i amtskommunerne, det er jeg helt sikker på, så jeg ville også være bekymret, hvis det skete. Det er vel de bemærkninger, jeg kan gøre til hr. Ole Henriksen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

6) Til *indenrigsministeren* af:

Hagen Hagensen (KF):

»Hvorfor har ministeren ikke draget omsorg for, at den fra begyndelsen af 1978 vedtagne overførsel af lægemidler fra receptgruppen til håndkøbsgruppen har kunnet effektueres?«

(Spm. nr. 377).

Skriftlig begrundelse.